

ærede Koncipist har villet give sig i Lag med en Opgave, der er umulig. Det er umuligt at tænke sig, man skulde kunne ordne en Næringssskat i en enkelt Paragraf i et Lovforslag, der vedrører ganske andre Ting. Af Realitetsindvendinger vil jeg først gøre denne, at det er ingenlunde givet, at vi nu i det Herrens Aar 1900 skulle gaa hen og indføre en Næringssskat, der for længst er afskaffet, hvor man havde den, og de Anprisninger, det ærede Medlem fremsatte om Næringssskattens Fortræffelighed i andre Lande, tager jeg ikke for gode Varer. Næringssskatten er en Skat, der har store Ulemper, men skulle vi diskutere den, blive vi ikke færdige i Dag. Man vil altsaa her i alle Landets Kommuner indføre en ny Næringssskat, ja, det vil sige kun en Skat paa Haandværk og Industri, de Herrer Landmænd gaa fri, det er en privilegeret Klasse. Jeg haaber aldrig, vi komme til en saadan Næringsafgift. Jeg haaber, vi blive ved den personlige Skat, Indkomstskat, Formue- og Lejlighedsskat, eller hvad man nu vil kalde den. Men dette her er, hvis den ærede Ordfører ikke vredes, kun et Skalkeskjul for et Skat paa Formue- og Lejlighed. Der staar i Forslaget, at den bliver at afkorte, og at den ikke kan overstige den paaligtede personlige Kommuneskat. Hvorfor ikke? Fordi den Skat skal likvideres i den personlige Kommuneskat, og hvis man sætter Næringssskatten højere, kan der ikke ske nogen Likvidation, i alt Fald ikke fuldt ud. Saa tager man Aktie- og lignende Selskaber med, og naar man saa skal til at fordele, som man jo skal ved Aktieselskaber, der drive Næring i forskellige Kommuner, kan man ikke finde nogen anden Fordelingsbasis end, at den skal fordeles efter Regler, der fastsættes af Indenrigsministeren. Naar man ikke kan finde, hvorledes det skal være, sige vi: Det overlade vi til Indenrigsministeren, han er klogere end vi andre, han kan finde ud af det, vi andre ikke kunne finde ud af. Det er for saa vidt særlig urimeligt, som vi have haft et Lovforslag liggende paa vort Bord, hvor der netop paa dette Punkt har været en fornuftig Fordelingsbasis, Fordeling efter den Arbejds løn, som betales i de Kommuner, hvor Selskabet driver Næring. Men det kan man jo ikke fastsætte her uden at komme ind paa Vidtløftigheder. Derfor siger man: Indenrigsministeren afgør, hvorledes det skal fordeles. — Hertil skal jeg indskrænke mig med Hensyn til de første 20 Paragraffer og Forslagene under Nr. 46 og 47.

Formanden: Da Tiden er saa fremrykket, og der endnu er indtegnet to Talere, skal jeg her afslutte Forhandlingerne.

Jeg skal dernæst meddele, at jeg under Mødet fra Folketingets Formand har modtaget:

Forslag til Lov om Nedlæggelse af Hornbæk Lodseri

i den Skikkelse, hvori det er vedtaget i Folketinget, med Anmodning om, at det maa blive Landstinget forelagt. Forelæggelsen sker herved. Eksemplarer af Lovforslaget ville blive omdelte.

Det næste Møde holdes i Morgen Kl. 1 $\frac{1}{2}$, og Dagsordenen er da:

1) *Anden Behandling af:*

Forslag til Lov om nogle Ændringer i Lov af 18de Marts 1871, hvorved Skolekommissionernes Omraade og Virksomhed i Landkommunerne nærmere bestemmes.

2) *Fortsættelse af anden Behandling af:*

Forslag til Lov om Næringsdrift.

Mødet hævet Kl. 4. 30'.

40de Møde.

Fredag den 9de Februar, Kl. 1 $\frac{1}{2}$.

Protokollen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om nogle Ændringer i Lov af 18de Marts 1871, hvorved Skolekommissionernes Omraade og Virksomhed i Landkommunerne nærmere bestemmes.